

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΑΥΡΙΟ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ ΠΟΙΟΝ ΘΑ ΔΙΟΡΙΣΟΥΜΕ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

Φαβορί ο Ανθωνι Αλμπανίζ, αλλά ο Ρ. Μέρντοκ διαφωνεί

Ο κυρίαρχος λαός στην Αυστραλία θα αποφασίσει αύριο αν θα δώσει παράταση τριετίας στον πρωθυπουργό, Σκοτ Μόρρισον, ή αν θα τον αντικαταστήσει με τον Ανθωνι Αλμπανίζ. Ο οποίος έχει το προβάδισμα σε όλες τις δημοσκοπήσεις, όμως ο άρχοντας των ΜΜΕ, Ρούπερτ Μέρντοκ, διαφωνεί με τον κυρίαρχο λαό και κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να επανεκλεγεί ο ευνοούμενος του κ. Μόρρισον.

Ας μην ανοίξουν, λοιπόν, οι Εργατικοί πρόωρα τις γαλλικές σαμπάνιες, γιατί έχουμε το προηγούμενο των εθνικών εκλογών του 2019, όταν ο τότε Εργατικός ηγέτης είχε στο τσεπάκι του την εκλογική νίκη σύμφωνα με τις τότε δημοσκοπήσεις. Όμως, την ημέρα των εκλογών ο κ. Μόρρισον τού «άρπαξε» την νίκη και ο κ. Σόρτιεν, εκτός από την πρωθυπουργία έχασε και την αρχηγία στο κόμμα του.

Για να εμποδίσει τον κ. Μόρρισον να επαναλάβει αύριο το «θαύμα» του, ο Ανθωνι Αλμπανίζ ήταν πολύ προσεκτικός στην προεκλογική εκστρατεία, αν και δεν μπόρεσε ν' αποφύγει κάποια λάθη στην αρχή της. Η οικονομική πολιτική του είναι καμουφλαρισμένη αντιγραφή της κυβέρνησης Μόρρισον, μια από τα ίδια στην κοινωνική πρόνοια, στην παιδεία και στην υγεία με μερικές αλλαγές, το ίδιο στην εξωτερική πολιτική, την εθνική άμυνα και την αντιμετώπιση της προκλητικής Κίνας.

Καμουφλάζ είναι και οι αυξήσεις στους μισθούς ένα δολάριο την ώρα(!) που ο κ. Μόρρισον έσπευσε να δαιμονοποιήσει και θα το πληρώσει πανάκριβα. Όπως καμουφλάζ είναι οι ξένες κατασκευαστικές επιχειρήσεις που ελπίζει ότι θα ελκύσει ο

Γιατί οι δύο μονομάχοι δεν αποκαλύπτουν πόσα χρήματα θα χρειαστούν για να κυβερνήσουν την υπερχρεωμένη χώρα μας. Ντρέπονται να μάς μιλήσουν για τη ταμπάκερα, ή φοβούνται;

κ. Αλμπανίζι, η μείωση τού κόστους των παιδικών σταθμών για να εργάζονται περισσότερες γυναίκες κλπ.

Φυσικά, ο κ. Μόρρισον απάντησε με δικές του δαπάνες προς άγναν ψήφων, που όμως δεν πιστεύω ότι θα τον κάνουν συμπαθή στο εκλογικό σώμα ύστερα από τις σοβαρές καταγγελίες εναντίον του.

Εκείνο που θα πρέπει να ανησυχεί τον κυρίαρχο λαό είναι πόσο θα του κοστίζει – γιατί αυτός είναι ο εργοδότης – όποιος και αν διοριστεί πρωθυπουργός.

Γιατί οι δύο μονομάχοι δεν αποκαλύπτουν πόσα χρήματα θα χρειαστούν για να κυβερνήσουν την υπερχρεωμένη χώρα μας. Ντρέπονται να μάς μιλήσουν για τη ταμπάκερα, ή φοβούνται;

Και γεννιέται το ερώτημα τί θα ψήσουν πρώτη τους φορά οι νεαροί εκλογείς που θα είναι αναγκασμένοι να πληρώσουν ένα τρις δολάρια εθνικό χρέος, χρήματα που δεν τα έφαγαν μαζί μας, με τον κ. Μόρρι-

σον και τον κ. Αλμπανίζι;

Υπαρκτός κίνδυνος είναι να ψηφίσουν ικανότατους ανεξάρτητους υποψηφίους που διεκδικούν με απαιτήσεις κυρίως Λίμπεραλ βουλευτικές έδρες. Όταν κινδυνεύει να πτηθεί ο Θησαυροφύλακας, Ζος Φράϊντενμπεργκ, ένας μετριοπαθής δεξιός πολιτικός, γιατί να μην κινδυνεύουν και άλλοι λιγότερο γνωστοί;

Ενας άλλος άγνωστος παράγων είναι ο ολιγάρχης, Κέβιν Πάλμερ, που δαπανάει τεράστια ποσά σε τσουνάμι διαφημίσεων για να ικανοποιήσει την ματαιοδοξία του και πιθανόν να εκλέξει μερικούς δικούς του ανθρώπους σε έδρες των Λίμπεραλ στο Κουίςλαντ.

Γι' αυτό κινδυνεύουμε να μην έχουμε κυβέρνηση πλειοψηφίας μεθαύριο το πρωί και δεν θα είναι το καλύτερο εκλογικό αποτέλεσμα για την Αυστραλία. Αν και ομολογουμένως οι Εργατικοί με κυρίως τη Τζούλια Γκίλαρντ κυβέρνησαν με επιτυχία με την βοήθεια πράσινου βουλευτή.

Δεν θα προσβάλω τη νοημοσύνη σας προτείνοντας ποιόν πρέπει να ψηφίσετε, γι' αυτό και κρατώ ίσες αποστάσεις από τους δύο μονομάχους.

Όπως θα κάνω άλλωστε και εγώ, σκεφτείτε το πολύ πού θα ρίξετε την ψήφο σας με γνώμονα το συμφέρον σας και της οικογένειάς σας, χωρίς συναισθηματισμούς και κομματικές ευαισθησίες.

Μιμηθείτε τον Ρούπερτ Μέρντοκ που δεν είναι χαζός, αλλά κι' αυτός για το συμφέρον του αποφασίζει ποιον θέλει πρωθυπουργό και όχι για το δικό μας καλό.

Εύχομαι πως αύριο ο κυρίαρχος λαός θα ψηφίσει τον καλύτερο για το δικό μας προσωπικό συμφέρον, αλλά και για το εθνικό.

Ο χρυσός άνιθος

Χαμός την περασμένη εβδομάδα επειδή η τιμή των μαρουλιών έφτασε τα έξι δολάρια και τάχαμ' έγινε είδος πολυτελείας, αλλά εγώ αγόρασα 10 γραμμάρια άνιθο σε σουπερμάρκετ και τον πλήρωσα 3 δολάρια. Δηλαδή \$300 το κιλό και με την αφέλεια που με διακρίνει ερωτώ:

Ο εργάτης μπορεί να αποφασίσει τον μισθό του; Όχι βέβαια. Γιατί τα σουπερμάρκετ όμως μπορούν να αποφασίζουν τα κέρδη τους; Ειδικά όταν αγοράζουν φθηνά προϊόντα από τους αγρότες και τα πωλούν όσα γουστάρουν;

Θέλουν έλεγχο στους μισθούς; Με γειά τους και χαρά τους να το δεχτούμε, αλλά και έλεγχο στις τιμές.

Τον πληθωρισμό δεν προκάλεσε ο Πούτιν με τον πόλεμο στην Ουκρανία, αλλά τα μονοπώλια και δυο-

πώλια που δεν θέλουν να τελειώσει ποτέ η τραγωδία που ζουν οι Ουκρανοί, για να μπορούν να δικαιολογούν την αισχροκέρδεια. Τί σχέση μπορεί να έχει το κόστος των ζαρζαβατικών με τον Πούτιν; Να τού φορτώσουμε και αυτό σαν έγκλημα πολέμου;

Σοφά λόγια

«Όσο θέλεις δούλευε, όσα θέλει ο Θεός σου δίνει.» - Ελληνική παροιμία

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Τα υπερκέρδη βαφτίστηκαν υπερέσοδα. Η φορολόγηση βαφτίστηκε εισφορά αλληλεγγύης. Και η κοροϊδία βαφτίστηκε προσασία των αδυνάμων. Επιασαν

Του έστειλα "μου λείπεις" με καρδούλα και μου απάντησε "οκ". Να φορέσω μαύρο ξώπλατο στην κηδεία του ή είναι too much;

δουλειά οι κολυμπήθρες της Δεξιάς.»

Καλό!

Και τελειώνουμε με το ανέκδοτο της ημέρας:

-Ένα καρπούζι θα ήθελα.

-Για το σπίτι;

-Όχι, για τη μασχάλη.